

CONSUELO LUCA DE TENA | *Cómissària 'Sorolla. Apunts a la sorra'*

“Sorolla utilitzava l'esbòs com una nota mental, més que com a base del quadre”

Dimecres es va inaugurar al Caixaforum de Lleida l'exposició Sorolla. Apunts a la sorra, on se'ns mostra un Sorolla en ple procés creatiu. El nou projecte conjunt entre la Fundació Museu Sorolla de Madrid i l'Obra Social "la Caixa" descobreix al gran públic una faceta de la producció del pintor valencià encara força desconeguda, quasi gens explorada i gairebé sempre considerada com a mer suport per a l'estudi d'obres concretes de la seva producció pictòrica. Sorolla. Apunts a la sorra, es podrà visitar a CaixaForum Lleida (Blondel, 3) fins al 10 de gener de l'any vinent.

Què trobarem a l'exposició?

Sorolla. Apunts a la sorra és una mostra bastant inèdita del pintor. Els dibuixos que va fer i que es poden veure són essencials per aprofundir en el coneixement de la seva obra pictòrica, com una part del procés creatiu, com a esbossos preparatoris, però també com a expressió artística amb personalitat pròpia.

Els dibuixos i els quadres són procedents del Museu Sorolla de Madrid, del qual vostè n'és directora.

Sí. I la majoria dels quals no han estat exposats mai fins ara. Ofereixen un punt de vista complementari

sobre l'evolució artística del pintor en què es perceben les inquietuds essencials, l'estètica i els reptes que es planteja en cada moment.

Els esbossos són només notes...

En l'exposició queda ben palès que els dibuixos que feia eren per copsar un moment, una actitud.

A l'hora de fer el quadre no traspassa l'esbòs directament, l'utilitza com a guia. És molt interessant veure aquesta forma de treballar, que no és freqüent en els pintors.

Quantes peces hi ha a l'exposició?

Al voltant de 130, entre dibuixos, notes de color i grans teles. Hi ha pintures de format gran i mitjà.

Les notes de color també són un assaig?

Sí. Són un altre tipus d'apunt. Amb els dibuixos, Sorolla estudiava els gestos, les actituds, les

expressions. Amb les notes de color, els tons i els ambients. Després, tot això ho barrejava mentalment i es reflectia en el cap, però no de manera literal.

L'exposició abraça un moment determinat del pintor?

Recorre tota la seua vida, sense ordre cronològic, sinó més aviat temàtic: és on veiem més clarament aquesta manera de treballar del pintor valencià.

Amb els dibuixos el pintor valencià estudiava els gestos; amb les notes de color, els ambients